

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 12P/316/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215220424
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Konkolovská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4215220424.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: M. G. H., U.. XX.X.XXXX, v konaní zast. kolíznym opatrovníkom Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, dieťa rodičov: E. R. O., U.. XX.XX.XXXX, R. T. XX/X, L.Á., K. N. H., U.. XX.X.XXXX, R. G. XX, L., v konaní zast. advokátkou JUDr. Margit Keszegh, so sídlom Jókaiho 24, Komárno, o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa, sudkyňou JUDr. Adrianou Konkolovskou takto

r o z h o d o l :

Súd z v y š u j e vyživovaciu povinnosť otca na maloletú M. G. H., U.. XX.X.XXXX a to zo sumy 30 eur mesačne na 60 eur mesačne počnúc od 2.12.2015.

Výživné je zročné vždy do 15-teho dňa, toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky mal. dieťaťa.

Zaostalé zročné výživné za obdobie od 2.12.2015 do 29.2.2016 vo výške 88,80 eur, súd povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach po 20 eur spolu s bežným výživným až do vyrovnania a to tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Komárno 12P/21/2015 zo dňa 9.4.2015 v časti o výživnom na mal. dieťa.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Matka maloletého dieťaťa sa svojim návrhom zo dňa 2.12.2015 domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa a to na sumu 80 eur mesačne odo dňa podania návrhu. V návrhu uviedla, že naposledy Okresný súd Komárno rozhodoval rozsudkom č. k. 12P/21/2015-23, zo dňa 9.4.2015, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu v zmysle ktorej maloletá M. G. bola zverená do osobnej starostlivosti matky. Otec maloletého dieťaťa bol zaviazaný na platenie výživného vo výške 30,- eur mesačne počnúc odo dňa vyhlásenia rozsudku 9.4.2015. Matka v návrhu uviedla, že otec maloletého dieťaťa si riadne plní súdom určenú vyživovaciu povinnosť, avšak nad rámec neprispieva. Matka žiadala zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca z dôvodu nástupu maloletého dieťaťa do materskej školy. Uviedla, že len stravné je mesačne vo výške 23,- eur. Poukázala aj na to, že okrem výdavkov v súvislosti so školou sa zvýšili výdavky na maloletú aj kvôli jej zdravotnému stavu, nakoľko maloletá má opstipáciu, s čím navštevujú gastroenterológa každý mesiac jedenkrát. Okrem toho matka uviedla, že maloletá je často chorá a z dôvodu jej úzkostných stavov pravidelne navštevujú aj neurológa a imunológa. Poznamenala, že v konaní vedenom pod sp. zn. 12P/21/2015 s otcom maloletého dieťaťa uzatvorila rodičovskú dohodu, pretože otec maloletej prisľúbil, že bude prispievať na výživu maloletého dieťaťa aj nad rámec súdom určenej vyživovacej povinnosti, avšak to nedodrжал.

Otec maloletého dieťaťa s návrhom matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti nesúhlasil. Bol toho názoru, že jeho finančná situácia nedovoľuje, aby platil viac výživného ako bolo stanovené predchádzajúcim rozsudkom. Uviedol, že je nezamestnaný, pričom pracuje na dohodu o vykonaní práce pre spoločnosť V. L., E..A..O... Niekedy má nejaké drobné výpomocné práce. Tvrdil, že nedokáže viac platiť na maloletú M. G., nakoľko jeho mesačný príjem v súčasnosti je vo výške okolo 300,- eur, pričom na maloletého syna A. L.M. H. musí tiež platiť výživné, a to vo výške 100,- eur. Ďalej uviedol, že keby súd zvýšil jeho vyživovaciu povinnosť na maloletú M. G., on by nebol schopný splácať výživné na syna. Poznamenal, že maloleťmu dieťaťu okrem bežného výživného pri nástupe do materskej školy kúpil nejaké veci v secondhande. Okrem toho kúpil aj darček na Mikuláša a na Vianoce. Ďalej uviedol, že je vyštudovaný automechanik, avšak si v L. nevie nájsť lepšiu prácu. Na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny mu ponúkli prácu, ktorá mu nevyhovovala, nakoľko ponuka práce bola v G., kde by aj musel bývať. Otec maloletého dieťaťa mal za to, že matka podala návrh predčasne. Bol toho názoru, že zmena pomerov nastala jedine v tom, že maloletá začala navštevovať materskú školu, ale jej zdravotný stav sa oproti predchádzajúcemu obdobiu nezmenil. Tvrdil, že jeho príjem sa znížil, pretože už nemá nadčasy a kvôli práceneschopnosti nemohol vykonávať prácu. Poukázal na to, že matka maloletého dieťaťa nepracuje a v konaní nepreukázala, že by sa snažila nájsť prácu. Z uvedených dôvodov žiadal, aby súd návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca zamietol v plnom rozsahu.

Kolízna opatrovníčka navrhla zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca na maloleté dieťa na sumu 60,- eur odo dňa podania návrhu matkou s poukazom na to, že maloleté dieťa začalo navštevovať materskú školu, čím došlo k zvýšeniu jeho výdavkov. Poznamenala, že otec na výživu maloletej prispieva súdom stanovenou výškou, avšak iným spôsobom nie.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a to vylúchom účastníkov konania, oboznámením sa s rodným listom maloletého dieťaťa, spisom tunajšieho súdu sp. zn. 12P/21/2015, potvrdením G. D., potvrdením o príjme otca, mzdovým listom otca za rok 2015/2016, potvrdeniami a platbami o výdavkoch na maloleté dieťa a spisom tunajšieho súdu sp. zn. 9P/181/2015 a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil tento skutkový a právny záver:

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 12P/21/2015 zo dňa 9.4.2015 súd schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej maloletá M. G. bola zverená do osobnej starostlivosti matky, bol upravený styk otca s maloletou a bola určená vyživovacia povinnosť otca na maloletú vo výške 30,- eur mesačne. V čase rozhodovania maloletá M. G. mala tri roky. Maloletá mala zdravotné problémy, preto navštevovala rôznych lekárov, avšak v súvislosti s tým podľa udania matky nevznikli jej v tom období žiadne zvýšené výdavky na maloleté dieťa. Matka maloletého dieťaťa bola poberateľkou rodičovského príspevku v sume 203,- eur, poberala prídavky na dve maloleté deti v sume 45,- eur. Okrem toho dostávala opatrovateľský príspevok na svoju starú matku vo výške 95,- eur. Žila sama s maloletou M. G. a maloleťm synom A. L., na ktorého otec platil výživné vo výške 67,- eur. Otec maloletého dieťaťa bol nezamestnaný, pričom na dohodu vykonával rôzne práce, z čoho mal mesačne príjem vo výške 200 až 300 eur. V súčasnej dobe maloletá M. G. navštevuje materskú školu, kam nastúpila v septembri 2015. V súvislosti s nástupom do materskej školy vznikli ďalšie výdavky na maloleté dieťa, ako napríklad mesačný poplatok vo výške 10,- eur, poplatok na stravu mesačne vo výške cca 23,- eur, finančné príspevky rodičov v prvom pol roku vo výške 13,50,- eur a v druhom polroku vo výške 10,50 eur a iné jednorazové výdavky za účasť maloletej na rôznych akciách, ktoré organizuje škôlka. Maloleté dieťa má naďalej zdravotné problémy, často je chorá. Má opistipáciu, s čím navštevuje gastroenterológa raz mesačne. Okrem toho chodí aj k neurológovi a imunológovi. Matka maloletého dieťaťa kupuje rôzne prášky pre maloletú vo výške 10,- eur, pričom za vyšetrenie u lekárky platí 6,- eur. Maloleté dieťa spolu s matkou a so svojím bratom A. bývajú u starej matky zo strany matky maloletého dieťaťa v dvojizbovom prenajatom byte. Okrem toho býva s nimi v spoločnej domácnosti aj matka matky maloletého dieťaťa a jej brat. Výdavky na bývanie a na stravovanie matka maloletej M. hradí spoločne s ostatnými spolubývajúcimi, hlavne za pomoci svojej starej matky. Nájomné platia vo výške 300,- eur vrátane réžie bývania. Matka je v súčasnosti nezamestnaná, je poberateľkou opatrovateľského príspevku na starú matku vo výške 83,- eur. Okrem toho poberá prídavky na dve maloleté deti vo výške 45,- eur a dostáva výživné od otca maloletých detí spolu vo výške 130,- eur. Otec maloletého dieťaťa je naďalej nezamestnaný, pracuje na dohodu pre spoločnosť V. L., E..A..O., kde má čistý mesačný príjem vo výške 15,44 eur. Okrem toho otec maloletého dieťaťa niekedy vykonáva nejaké drobné výpomocné práce. Podľa vyjadrenia otca jeho mesačný príjem je cca vo výške 300,- eur. Pričom súd zo súdneho spisu sp. zn. 9P/181/2015 zistil, že otec maloletého dieťaťa na pojednávaní uskutočnenom

dňa 23.9.2015 uviedol, že má mesačný príjem cca vo výške do 500,- eur. Otec maloletého dieťaťa žije v spoločnej domácnosti s priateľkou a jej päťročným synom v jednoizbovom byte. Hospodária spolu, mesačne platia nájomné vo výške 260,- eur vrátane réžie bývania. Jeho priateľka nikde nepracuje, dostáva výživné na maloleté dieťa vo výške 40,- eur a podľa udania otca aj nejaké iné dávky vo výške 80,- eur. Otec maloletého dieťaťa mesačne má výdavky na motorové vozidlo cca vo výške 10 až 15 eur, má mobilný telefón na kredit. Nedávno si kúpil motorové vozidlo za 200,- eur, ktoré spláca v splátkach mesačne vo výške 50,- eur. Okrem maloletej M. G. má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletemu synovi A. L. H., U.. XX.X.XXXX vo výške 100,- eur.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností a možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti a možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť je zmena pomerov. Preto je potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. okolnosťami na strane oprávneného, alebo objektívne vývojom životných nákladov. Na strane povinného môže byť takouto zmenou strata zamestnania, pokles prípadne zvýšenie príjmu, dlhodobá práceneschopnosť, vznik alebo zánik inej vyživovacej povinnosti, zhoršenie alebo zlepšenie majetkových pomerov a podobne. Na strane oprávneného sú takými okolnosťami napríklad nadobudnutie čiastočnej, alebo úplnej schopnosti živiť sa sám, zmena potrieb - už školopovinných detí zväčša prechod na iný stupeň školskej dochádzky, zmena majetkových pomerov a pod.. Ustanovenie § 78 ods. 3 Zákona o rodine umožňuje súdu, aby v prípade ak rozhoduje o zmene pomerov, zohľadnil aj zmenu výšky životných nákladov. Výška životných nákladov je zrejmá napr. z cien spotrebného koša, z miery inflácie, resp. iných ekonomických ukazovateľov. Vývoj životných nákladov je objektívna okolnosť.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného je dôvodný. Súd mal v konaní za preukázané, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti síce uplynulo len 11 mesiacov, ale na strane maloletého dieťaťa došlo k podstatnej zmene pomerov, pretože od septembra 2015 začalo navštevovať materskú školu. Z uvedeného dôvodu bol súd toho názoru, že na maloleté dieťa sa zvýšili odôvodnené výdavky, a to vyššie uvedenými poplatkami spojenými s materskou školou. Okrem toho súd zistil, že maloleté dieťa má aj v súčasnosti rôzne zdravotné problémy, na ktoré je potrebné dieťaťu zakúpiť rôzne lieky. Zo súdneho spisu sp. zn. 12P/21/2015

vyplývalo, že v čase schvaľovania rodičovskej dohody maloletá sice už mala zdravotné problémy, ale ešte matka nemala na ňu kvôli chorobám zvýšené výdavky, čo naopak v súčasnosti už má. Na strane matky od predchádzajúceho rozsudku nastali zmeny v majetkových pomeroch, nakoľko už nie je poberateľkou rodičovského príspevku, je nezamestnaná. Naďalej opatruje svoju starú matku, za ktorú dostáva opatrovateľský príspevok. Na strane otca maloletého dieťaťa od poslednej úpravy nenastali podstatné zmeny pomerov, naďalej je nezamestnaný s tým, že pracuje na dohodu. Súd pri určení jeho mesačného príjmu vychádzal zo sumy 500,- eur, aj keď otec maloletého dieťaťa v predmetnom konaní tvrdil, že jeho mesačný príjem je len vo výške 200 až 300 eur. Súd bol toho názoru, že tvrdenia otca o mesačnom príjme sú účelové, nakoľko zo súdneho spisu sp. zn. 9P/181/2015 bolo zistené, že otec maloletej na pojednávaní uskutočnenom dňa 23.9.2015 uviedol, že jeho mesačný príjem je závislý toho koľko práce dostane t.j. cca vo výške 500,- eur, pričom aj v septembri 2015 pracoval pre tú istú spoločnosť, pre ktorú pracuje aj v súčasnosti. Jeho mesačné výdavky sú celkovo cca vo výške 300,- eur titulom nájomného, výdavkov na motorové vozidlo a výdavkov na mobilný telefón. Ohľadne splátok zakúpeného motorového vozidla súd poznamenáva, že pri určení výživného prihliadol na skutočnosť, že otec maloletého dieťaťa výdavok 50,- eur na motorové vozidlo má len v trvaní štyroch mesiacov. Okrem toho má vyživovaciú povinnosť voči maloletému synovi A. L., a to vo výške 100,- eur. Je teda evidentné, že výška výdavkov otca prevyšuje otcom uvádzaný príjem čo opäť potvrdzuje len účelovosť jeho tvrdenia o zárobku. Ak by príjem otca bol skutočne tak nízky ako to sám uvádza, je zrejme že by bol nútený prijať prácu ktorú mu ponúkol úrad, pričom tak neučinil. Otec na maloletú M. G. prispieval nad rámec súdom určenej vyživovacej povinnosti len minimálne. Skutočnosť, že došlo k významnej zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa je potvrdená listinnými dôkazmi, ktoré v priebehu konania predložila matka a to konkrétne ohľadne finančných výdavkov v materskej škole. Ďalšími dôkazmi o výške nákladov sú aj pokladničné doklady o nákupoch liekov. Z vyššie uvedeného je nepochybné, že takéto náklady matka nie je schopná sama pri svojich terajších majetkových pomeroch vykryť. Preto súd s prihliadnutím na zmenu pomerov na strane maloletého dieťaťa dospel k záveru, že primeraná výška výživného na mal. M. G. predstavuje sumu 60,- eur. Podľa názoru súdu uvedená suma neohrozí existenciu a ani životnú úroveň otca a bude na prospech maloletého dieťaťa.

Súd vyživovaciú povinnosť otca zvýšil od 2.12.2015, t.j. odo dňa podania návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca. Otec v skutočnosti platil na maloletú bežné výživné vo výške 30,- eur), pričom podľa tohto rozsudku od 2.12.2015 má platiť 60,- eur. Zaostalé výživné za obdobie od 2.12.2015 do 29.2.2016 vo výške 88,80 Eur predstavuje rozdiel medzi doposiaľ určeným výživným a aktuálne určeným výživným (30 dní za mesiac december 2015 vo výške 28,80 Eur, t.j. $30:31=0,96 \times 30 \text{ dni} = 28,80 \text{ eur}$, za mesiace január - február 2016 vo výške 60,- eur, t.j. 2 mesiace x 30 eur). Súd s poukazom na ustanovenie § 160 ods. 1 O.s.p. umožnil otcovi splácať zaostalé výživné v mesačných splátkach po 20,- Eur spolu s bežným výživným až do vyrovnania, a to vzhľadom na výšku jeho príjmu a výšku súdom zvýšeného bežného výživného.

Rozhodnutie o trovách konania sa zakladá na ustanovení § 146 ods.1 písm. a) O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie písomne v troch vyhotoveniach do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku/uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.